

ІНСТИТУТ ДУШЕВНОЇ РЕЛІГІЇ ПРОПОНУЄ, ЩОБ ДИСКРИМІНАЦІЯ У АЛЬТЕРНАТИВНІЙ СЛУЖБІ БУЛА УСУНУТА

Інститут душевної релігії 1 серпня 2015 року звернувся до Кабінету Міністрів України з проханням внести зміни до Постанови Кабінету Міністрів України від 10 листопада 1999 р. №2066 «Про затвердження нормативно-правових актів щодо застосування Закону України "Про альтернативну (невійськову) службу"», якою затверджено Положення про порядок проходження альтернативної (невійськової) служби та перелік релігійних організацій, віровчення яких не допускає користування зброєю.

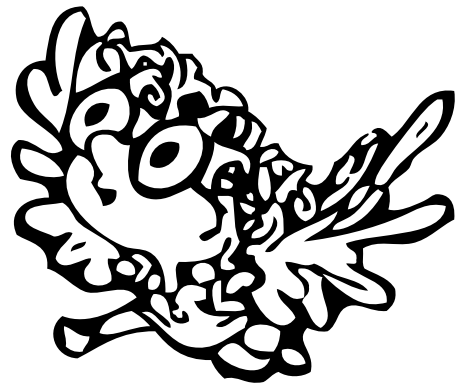
На жаль, цими підзаконними актами не врегульовано порядок проходження альтернативної служби віруючими в найвищу цінність людини, а також в них містяться некоректні формулювання та дискримінаційні норми, які є пережитком радянського репресивного ставлення до релігій і якими передбачається вибірковий, з наданням привілеїв за ознаками належності до певних релігій, порядок реалізації права громадян на заміну альтернативною службою виконання військового обов'язку, якщо це суперечить їх релігійним переконанням, чим порушується таке саме право представників душевної релігії, передбачене ст. 9 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та ст. 35 Конституції України.

Релігійні переконання як узвичаєний світогляд, що визначає особливий спосіб мислення, соціалізації та укладу життя віруючих, є невід'ємною складовою людської гідності.

Відповідно до статті 28 Конституції України кожен має право на повагу до його гідності. Це право, відповідно до статті 64 Конституції України, не може бути обмежене навіть в умовах воєнного або надзвичайного стану.

Примушування до військової служби всупереч релігійним переконанням і в мирний час, і навіть в умовах воєнного або надзвичайного стану є протиправним, оскільки це форма нелюдського поводження, пониження людської гідності.

Дотримуючись статті 9 Європейської Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, згоду на обов'язковість якої дала Україна, держава взяла

ІДЕАЛІСТ

Релігійний бюлетень "Ідеаліст" ("Идеалист", "Idealist")

№ 15 (77) 5 серпня 2015 Року Енергії

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації КВ № 19005-7795Р, видане Державною реєстраційною службою України 05.06.2012 р.

Ціна 50 коп. Сайт: www.temple.org.ua

Передплатний індекс 68183.

ISSN 2305-5510

Засновник, редактор, видавець:

Шеляженко Юрій Вадимович

ludstvo@gmail.com

Адреса редакції, видавця, друкарні:

вул. Тверський тупик, буд. 9, к. 82,
м. Київ, 01042.

Тел. (097) 317-93-26, факс (044) 529-04-35

Тираж 200 прим.

Програмні цілі (основні принципи):

Утвердження індивідуальності та гласності; пропаганда ідеологій креативного ідеалізму та суверенітету особистості; відкрите вираження і вільне поширення релігійних переконань віруючими громадянами віросповідання (релігії) Віри в Найвищу Цінність Людини; проповідь одкровенень; реалізація прав на свободу слова, світогляду і віросповідання, на інформацію; критика і подолання дискримінації за ознакою масовості (колективності) та інших видів протиправної дискримінації; захист і розвиток вільної душі, прав, свобод, інтересів людини і громадянина, суспільного блага, соціальних цінностей, істини, віри, добра, відповідальності перед Богом, народом, власною совістю, здорового глузду та верховенства права.

УКРАЇНСЬКА
ДУШЕВНА
СПІЛЬНОТА

на себе зобов'язання забезпечити свободу думки, совісті і релігії.

Відповідно до п. п. 110, 112 рішення Європейського Суду з прав людини у справі №23459/03 від 07.07.2011 р. «Баятян проти Вірменії» (Bayatyan v. Armenia), несприйняття військової служби, коли мотивом такого несприйняття є серйозний та нездоланний конфлікт між обов'язком служити в армії та переконанням конкретної особи або її глибокими та невдаваними релігійними чи іншими поглядами, є переконанням або поглядом настільки незаперечним, серйозним, послідовним і значущим, що на нього поширюються гарантії статті 9 Європейської конвенції. Суд визнав, що неявка заявителя для проходження військової служби є проявом його релігійних поглядів, і дійшов висновку, що притягнення заявителя до відповідальності представляє собою втручання, яке не є необхідним в демократичному суспільстві за змістом ст. 9 Європейської конвенції.

Також відповідно до частини четвертої статті 35 Конституції України у разі, якщо виконання військового обов'язку суперечить релігійним переконанням громадянина, виконання цього обов'язку має бути замінено альтернативною (невійськовою) службою.

Ми переконані, що не може бути цілком легітимною з точки зору природного права така корпорація, в т. ч. держава, яка примушує до несення військової служби людей, не бажаючих воювати та вважаючих морально неприйнятною для себе військову професію, пов'язану з культом насильства, бездумної покори, безособової однаковості та сповненим гордині поділом людей на «своїх» і «чужих». Виходячи з цього, Інститут душевної релігії схвалює ініціативу Міністра внутрішніх справ України Арсена Авакова щодо переведення армії на професійну контрактну основу.

Водночас, поки ця ініціатива не реалізована, необхідно внести зміни до Постанови Кабінету Міністрів України від 10 листопада 1999 р. №2066 «Про затвердження нормативно-правових актів щодо застосування Закону України "Про альтернативну (невійськову) службу"» з метою подолання дискримінації за ознаками сповідування певних релігій та належності до певних релігійних організацій при проходженні альтернативної (невійськової) служби. Зазначена Постанова є недосконалою та протиправною вже хоча б тому, що містить некоректні формулювання і передбачає привілеї для певних груп віруючих певних віросповідань, визначених у певному переліку.

Так, у «Переліку релігійних організацій, віровчення яких не допускає користування зброєю», затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 10 листопада 1999 р. № 2066, не названо жодної релігійної організації, натомість вказано низку

Релігійний
булетень
№ 15 (77)
05.08.2015

релігій. Це свідчить про безграмотність документу.

Слід також зазначити, що за змістом статті 9 Європейської Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод і статті 35 Конституції України людина має право самостійно визначати зміст своїх релігійних переконань. Виходячи з цього, вважаємо, що власне письмове запевнення людини у тому, що релігійні переконання не дозволяють їй нести військову службу, є достатнім доказом істинної наявності таких переконань, якщо тільки відсутні беззаперечні докази нещирості чи протиправного примусу при наданні такого власного письмового запевнення.

Вимоги належності до певної релігії чи певної релігійної організації та встановлення органами виконавчої влади переліків подібних релігій чи організацій при реалізації права на заміну альтернативною (невійськовою) службою виконання військового обов'язку, якщо це суперечить релігійним переконанням громадянина, суперечить статті 14 Європейської Конвенції про захист прав людини (заборона дискримінації) та статті 2 Закону України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні», відповідно до якої, законодавство України ґрунтується на принципі недискримінації, що передбачає незалежно від певних ознак: забезпечення рівності прав і свобод осіб та/або груп осіб; забезпечення рівності перед законом осіб та/або груп осіб; повагу до гідності кожної людини; забезпечення рівних можливостей осіб та/або груп осіб.

Враховуючи викладене, Інститут душевної релігії запропонував внести зміни до Постанови Кабінету Міністрів України від 10 листопада 1999 р. № 2066 «Про затвердження нормативно-правових актів щодо застосування Закону України "Про альтернативну (невійськову) службу"» наступного змісту:

1) Визнати нечинним Перелік релігійних організацій, віровчення яких не допускає користування зброєю, затверджений Постановою Кабінету Міністрів України від 10 листопада 1999 р. № 2066, та виключити з пункту 1 цієї Постанови слова «та перелік релігійних організацій, віровчення яких не допускає користування зброєю».

2) Пункт 2 Положення про порядок проходження альтернативної (невійськової) служби, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 10 листопада 1999 р. № 2066, викласти в такій редакції: «Громадяни України мають право на альтернативну службу, в тому числі в умовах воєнного або надзвичайного стану, якщо виконання військового обов'язку суперечить їхнім релігійним переконанням. Істинність наявності у особи релігійних переконань, які суперечать виконанню військового обов'язку, встановлюється на підставі власної заяви особи про наявність таких релігійних переконань або на підставі довідки релігійної організації, правомірно діючої або

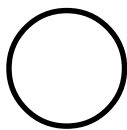
із зареєстрованим статутом, або без його реєстрації, до якої належить особа, якщо тільки відсутні беззаперечні докази нещирості чи не добровільності засвідчення особою своїх релігійних переконань або недійсності довідки релігійної організації. Не допускається дискримінація громадян у праві на заміну альтернативною (невійськовою) службою виконання військового обов'язку, якщо це суперечить їх релігійним переконанням, за ознаками належності чи не належності до певної релігії та (або) релігійної організації».

3) З пункту 13 Положення про порядок проходження альтернативної (невійськової) служби, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 10 листопада 1999 р. № 2066, виключити речення «У разі потреби до відповідного структурного підрозділу місцевої держадміністрації запрошуються представники релігійних організацій, громадськості та вживаються в межах законодавства інші заходи для встановлення належності громадянина до релігійної організації, віровчення якої не допускає користування зброєю, та істинності його релігійних переконань».

4) У пункті 59 Положення про порядок проходження альтернативної (невійськової) служби, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 10 листопада 1999 р. № 2066, слова «набув релігійних переконань і належить до діючої релігійної організації, віровчення якої не допускає користування зброєю» замінити словами «набув релігійних переконань, які не допускають користування зброєю».

ПРАВОСЛАВНІ ЦЕРКВИ ВПРАВЛЯЮТЬСЯ У ДЕМАГОГІЇ

Кирило називає опонентів російської влади бісами і заподадливо благословляє діяння Путіна. Філарет прирівняв Путіна до сатани. Любомир (Гузар) пішов ще далі й оголосив олігархів «святими». Навіть не став шукати пристойного слова для неофеодалів, не назвав їх, наприклад, «лицарями», тупо ліпить: олігархи, мовляв, відповідальні державні мужі, які турбуються про спільне благо в формі війська та культури. Друзі-християни, невже вам подобається така "духовність" з політичним душком?

ВИЗНАЧЕННЯ ВІДПОВІДНО ДО СЛОВА БОЖОГО

№ 35/2015

4 серпня 2015 року Хранитель віри Української
Душевної спільноти Юрій Шеляженко, вивчивши текст

«Як бути багатим?», який поширив Любомир (Гузар),
Архієпископ-емерит Української Греко-Католицької
Церкви –

ВСТАНОВИВ:

У тексті під заголовком «Як бути багатим?», який під оманливою формою християнської проповіді приховує суть – політичне пропагандистське послання в корпоративних інтересах церкви, Любомир вводить в оману людей, стверджуючи, що Бог дає можливість бути багатими небагатом і не кожен може бути багатим, тим самим принижуючи більшість людей відмовою їм у можливості бути багатими, оскільки не може бути нікого багатшого за людину, яка володіє собою, а цей дар має від Бога кожна людина, тому багатство є не більш ніж висловленням внутрішньої енергії душевної спільноти та хто завгодно може з Божою допомогою створити власну душевну спільноту та висловити для себе яке завгодно велике багатство за умови чесного слідування правилам дотримання слова, поширення слова та одушевлення слова.

Окрім того, Любомир вводить в оману людей лукавою трактовкою поняття олігархії, стверджуючи, що олігархія є керування державою об'єднаних дуже багатих громадян, відповідальних державних мужів, які дбають про загальне «добро», в тому числі про «мілітарну силу» та високий рівень культури. У такій трактовці вбачається політична оферта (пропозиція) церкви, яку представляє Любомир, увійти до кола олігархів і бути лукавим ідеологом та пропагандистом насильницької влади небагатих, які принижують більшість, намагаючись позбавити людей природного права володіти собою, корумпуючи людей страхом, жадібністю, прив'язаністю, особливо до землі (неофеодальною), професії (неорабовласницькою), сім'ї (неоплемінною), тощо.

При цьому Любомир не каже правду, що олігархія є просто владою небагатих у приниженні багатих, а багатство походить від влади над собою.

Слід зазначити, що є різні оманливі виправдання влади небагатих (аристократія – під предлогом чеснот, теократія – під предлогом богообраності, технократія – під предлогом грамотної практичності, меритократія – під предлогом обраності вчителями за таланти, тощо), і Аристотель вважав олігархію «спотвореною» аристократією, в якій багатство видається за чесноту, оскільки вірив у ідеальність аристократії та у явній суб'єктивності багатства бачив причину, чому реальна аристократія далека від мислимого ним ідеалу.

Типова помилка, яку споконвіку робили мислителі, спокушені простим шляхом прирівняти «природне» до «ідеального», полягає у визнанні «ідеалом» гріховної влади небагатих. Природним і Богоодкровенним у душевній релігії ідеалом

морального закону є влада кожної людини над собою; втрата цієї влади, сліпа (не договірна, без цілі, без обмежень) відданість всіх небагатьом є природою стадної тварини і протиприродна, гріхозна для людини.

Оскільки Любомир систематично проявляє гріх гордині, не вступаючи в діалог з вірними душевної релігії і не беручи участь у обрядах визначення добра і зла щодо його текстів, до яких його неодноразово було запрошено, керуючись Священним писанням (Дос. 54, Код. 8, Регл. 1.2, 3.4), Хранитель віри вважає за можливе визнати коло учасників цього процесу пустим та у зв'язку з цим сумістити початок і кінець процесу визначення добра і зла.

Оскільки текст «Як бути багатим?» Любомира по суті не є релігійною проповіддю, а є політичною пропагандою, в даному процесі для моральної оцінки даного тексту нема потреби з поваги до християнської релігії, яка справедливо шукає досконалість у мудрій любові (Діал. 12), спеціально узгоджувати моральний закон душевної релігії та християнства.

Таким чином, аналізуючи зібрані матеріали процесу, Хранитель віри дійшов висновку, що текст Любомира «Як бути багатим?» спрямований на приниження людини, а саме, пропагує неналежність собі більшості людей, владу небагатьох, які володіють багатствами, котрі не володіють собою, а таким чином нівелюється святиня власності, зміст якої, відповідно до Священного писання релігійної віри в найвищу цінність людини, розділу Організація, тексту Декларація суверенітету особистості, статті 5, полягає в тому, що людина цілком належить собі, володіє та розпоряджається собою на свій розсуд.

Заради утвердження добра, відповідно до волі Божої Хранитель віри

ВИЗНАЧИВ:

Текст під заголовком «Як бути багатим?», який поширив Любомир (Гузар), Архієпископ-смерит Української Греко-Католицької Церкви – це зло.

Для подолання зла обману, притаманного цьому тексту, необхідно вбачати істинне багатство у духовній енергії, накопиченій у обміні чесними словами, примноженій проголошенням чесних слів, яка є джерелом духу згоди, співпраці та добробуту, що породжує і живить душі виконанням чесних слів, збільшує цінність та чисельність добра, рухає долю, відповідно до формули віровизнання душевної релігії «Широ сповідаю душевну релігію».

Слід також запропонувати Любомиру вибачитися перед людьми за обман.

Це рішення може бути переглянute за ініціативою Хранителя віри або за зверненнями зацікавлених осіб у порядку, встановленому Священним писанням.

СОН

С добрим утром просыпаюсь,
Сон хороший вспоминаю.
А приснилось мне во сне,
Будто я миллионер.
Только вот не горы злата,
Не земля мое богатство,
И не толпы душ покорных...
Добрых мыслей миллионы!
Солнца звонкую монету
Брошу я в фонтан рассвета.
Буду мыслями делиться:
Нет лучше инвестиций!

ХЛОПЧИК, ЯКИЙ МОЛИВСЯ ЗА УКРАЇНУ

За сином президента Порошенка, що знепритомнів від задухи на молебні за Україну, до такого ж стану доводять тисячі українських дітей. У Львівській області після молитви забрали в лікарню 26 школярів.

Наодинці хлопчик помолився за Україну.
У царину віри й спокою поринув.
Селфі молитовне у фейсбук кидає.
Дівчина призначила зустріч на Майдані.
З дівчиною хлопчик зустрівся і молився,
А за поцілунок з "Беркутом" побився.
Втрюх вони молились з адвокатом на побаченні,
Патріотів зняло й показало телебачення.
Друзі їх з молитвою тюрми штурмували
І від кулі снайпера на Майдані впали.
Хлопчик став героєм, він на волю йде і молиться.
За ним натовп тягнеться від центру до околиці.
Хрестить люд герой наш обома руками,
Падають інфарктники, невірних б'ють ногами.
На війну героя місто проводжало.
Як мільйон молився, сотню затоптали.
В бойовому хрещенні вмер під вогнем противника.
До святих причислений. Іконка за полтинник.
Діти в школах моляться на портрет героя,
Йдуть і побратими в клас молитись строєм.
У класі пахне ладаном, відрижкою, портками,
А із дітьми молитися наказано й батькам.
Влізають на молитву товстопузі делегації
В начальницьких костюмах й рясах всіх деномінацій.
Люд сліпить та штовхає оператор із софітом.
І моляться, і пріють у задусі бідні діти.
Дорослі із малечею дуріють, неприломніють,
Їх тягнуть санітари, щоб прочухались, додому.
В пустому класі хлопчик на іконі наодинці
Задумався. Не молиться. Зпідлоба мовчки дивиться.